

AÇI

Mümtaz SOYSAL

mumtazsoysal@gmail.com

Teenni ve Ninni

Öyle bir övgü, beğenme ve şişirme furyası ki demeyin gitsin. Hep aynı sözlerle... Neymiş, Türkiye "büyük devlet" olduğunu göstermiş, bölgenin sağduyulu ve temkinli yönetimi bizimkiymiş, bir kriz ancak bu "düşen jet" krizinde olduğu kadar iyi yürütülebilmiş.

Tamam, bunlar doğrudur ve Suriye'nin tutumu yanlışır da aslında, Arapça dağarcığı yeterli bir kişinin "teenni" sözüyle daha kolay özetleyebileceği bir iktidar davranışını böylesini övenlerin "komşularla sıfır sorun" politikasıyla nasıl bu noktaya gelmiş olunabileceği üzerinde hiç durmayışları tuhaf değil midir?

Gerçekten, vaktiyle gaileler düzeyinde sarmaş dolaş oluşla başlayan bir ilişki Batı'nın Suriye politikasına ortaklaşma noktasına vardırılsaydı, bir radar sistemini sinama sırasında yakın komşuyla gerekli önlemlerin birlikte düzenlenmesi daha rahat olmaz mıydı? İktidarın teennisini şimdi göklere çıkaran AKP yandaşlarının Ortadoğu politikasında ABD'ye taşeronluk edilmesini etkili biçimde eleştirmediklerini

unutmayalım. İktidar çevrelerinin o konudaki cesaretsizliğini ve Arap Baharı'ndaki Batı yandaşlığının dışına çıkamayışlarını ayıplarken, Türkiye'deki siyasal muhalefetin ve özellikle ana muhalefet partisinin de o konuda edilgin ve hatta sessiz kaldığı unutulamaz. Demek ki özet olarak, Türk dış politikasında Amerikan etkeninin iktidar kadar muhalefetin davranışlarına da gölge düşürdüğünü ve o noktada sinsi bir yanılığın sürüp gittiğini söylemek yanlış olmaz. Ankara diplomasisi bu sürüklendiğinden ne kadar önce kurtulup gerçekten bağımsız bir ulusal politika gütmeye başlayabilirse o kadar doğru olur. Soğuk Savaş döneminde sırtını bir yere dayamanın kaçınılmazlığından söz etmek bir ölçüde haklı görünse de, son yıllar açıkça göstermiştir ki, hep aynı ninniyle uyutulmayı sürdürmek ülkenin çıkarları açısından çok daha başarılı olabileceği başka politikalara yönelmeyi engellemektedir. Böyle bir tutum ne Avrupa'yla ne de başta Rusya olmak üzere yakın komşularıyla doğru ilişkiler kurmakta pek yararlı olmadığı gibi, Türkiye'nin "kendisi olabileceğini" sine de zorlaştırıyor.

İktidar Savaşları

Kavga ve çelişki tirmanınca, Başbakan'ın en yakın danışmanlarından birisi "Bizim hiçbir cemaat ve görüşle ilişki ve kavga içinde olmamız mümkün değil. Biz iktidardız. İşte o kadar.." dedi.

Alev COŞKUN

Başbakan Erdoğan, geçen hafta (14.06.2012) Türkçe Olimpiyatları'nın kapanış gecesi yaptığı konuşmada bir çağrı yaparak, ABD'de yaşayan Fetullah Gülen hocayı Türkiye'ye davet etti. Bu çağrıya 24 saat içinde, F. Gülen tarafından "Zamanı değil, gelemem" diye yanıt verildi.

Başbakan'ın, Arena'daki son toplantıya gitmesinin ve bu daveti yapmasının, siyasal iktidarla Gülen hareketi arasında bir süredir giderek yükselen çatışmayı yumuşatmak amacını taşıdığı belirtiliyor.

Tarihe not düşmek açısından konuyu özetleyelim:

Süre gelen bir çatışma belirgin olarak ortaya çıkmıştı. Çatışma, özel yetkili mahkemelerin yetkilerinin tirpanlanması, hatta bu mahkemelerin tamamen ortadan kaldırılması konusunda en üst düzeye ulaşıyor. Ama bu çekişmenin bir geçmişi, bir altyapısı var.

Şöyle ki:

● **Şike Davasında**, siyasi iktidar şike cezalarını düşürmeye çalışırken, özel yetkili mahkemeler bu düşünceye karşı gelen kararlar almaya yöneliyor;

● **MİT konusunda**, özel yetkili mahkemeler, Başbakan tarafından görevlendirilen MİT yetkililerini soruşturmak istiyor;

● **Eski Genelkurmay Başkanı'nın**, yargılanmasının Yüce Divan'da yapılması konusunda görüş bildiren siyasal iktidara karşı, özel yetkili mahkeme eski Genelkurmay Başkanı Başbuğ'u tutukluyordu...

Başbakan Erdoğan özel yetkili mahkemelerin bu tutumunu siyasal iktidarın yetki alanına, egemenlik alanına karşılamak olarak görüyor, hatta, bu alana bir saldırı olarak yorumluyordu...

Çatışmanın sert bir biçimde gün yüzüne

çıkması "MİT krizi" adı verilen olayla oldu. 7 Şubat 2012 tarihinde özel yetkili savcılık, MİT Başkanı Hakan Fidan'ı sorguya çekmek istedi. Başbakan buna izin veremeyeceğini, MİT Müsteşarı'nın, Oslo'daki görüşmelere kendi talimatıyla gönderildiğini belirtti.

Hatta "Talimat veren benim, alacaksa-nız beni alın.." dedi. (7.6.2012)

Bu söz siyasal satranç tahtasında rest çekmenin ötesinde bir meydan okumaydı...

Anayasa hukuku açısından

Başbakan anayasa hukuku ve kuvvetler ayrılığı ilkesi açısından, "siyasi iktidarın başı olarak ben talimat verdim, benim talimat verdiğim bürokrati siz sorguya çekip tutuklamak istiyorsunuz, bunu yapamazsınız, bu işin siyasal sorumlusu benim, eğer gücünüz yetiyorsa beni mahkemeye davet edin" diyordu. İşte krizi özetleyen cümle budur.

Aslında, savcılığın MİT Müsteşarı'nı sorguya çekme konusunun içeriğini tam bilmiyoruz. Ancak, siyaset bilimi ve anayasa hukuku yönünden Başbakan Erdoğan haklıdır. Bu konu ile ilgili olarak Başbakan'a ancak yasama organı soru sorabilir, hatta genosoru verilip "güvensizlik oyu" mekanizmasını işletecek Başbakanlık'tan düşürebilir.

Olayın çetrefilleşmesi karşısında, siyasal iktidar yasama organına bir yasa tasarısı gönderdi ve MİT Müsteşarı ile MİT mensuplarının savcı ya da mahkemelere sorguya çekilmesi Başbakan'ın iznine bağlandı.

Özel yetkili mahkemeler

Bir süre sonra da özel yetkili mahkemeleri yeniden düzenleyen bir yasa tasarısı çalışması

başlatıldı.

Hatta, gazetelere göre tasarı çalışması, adalet bakanlığında değil, Başbakanlık'ta yapıyor.

Özel yetkileri düzenleyen CMK'nin 250. maddesi hakkında Başbakan:

"Bu madde ister istemez haddinden fazla yetki alanı doğmuyor... Devlet içinde devletim diyor... Cumhurbaşkanına varncaya kadar istediğimi buraya çağırırım diyor" diye de bir yorum getirdi. Bu sözler aslında yorumu aşan bir "yakınma" idi.

Hükümet, özel yetkili mahkemelerle ilgili çalışma başlatınca, cemaate yakın yazarlar bu tasarıya şiddetle karşı çıktılar. Hatta hükümet destekleyicileri, Hükümet yandaşları ve cemaat yazarları arasında da çekişme başladı.

Örneğin Yeni Şafak'ta şöyle yazılıyordu: "Siyasi iktidarın amacı sadece siyasi düzeltme değildir. MİT krizi bir şeyi gösterdi. Kendi başına hareket eden bir yargı karşındayız. Bunun ameliyat edilmesi gerekiyor" (Ali Bayramoğlu, 14.06.2012)

Ancak cemaat gazeteleri, bu yeni düzenleme ve özel yetkili mahkemelerin kaldırılmaları ihtimaline şiddetle karşı çıktılar.

Örneğin Hüseyin Gülerce, bu düzenleme sonunda dışarıya çıkabilecek tutukluların siyasal iktidarı sarsacağını şöyle dile getirdi:

"Özel yetkili mahkemelerle ilgili değişiklikler sayesinde, topluca tahliye edilecek yüzlerce sanığın portreleri, AKP'yi, ummadığı bir sıkıntıya sokabilir. Siyasi istikrarsızlık, ekonomik istikrarsızlığa ve kaosa dönüştürülebilir" diyerek konuyu üst düzeye taşıdı.

Vesayet kavramı

Bu noktada, yansız yorumcular tarafından AKP'nin iktidara geldiği günden beri konuşulan "siyasal vesayet" konusu gündeme getiriliyordu.

Kötülenmesi için her gün binbir gayret sarf edilen "vesayet sistemi" yerine yeni bir "yargı vesayet sistemi" ile karşı karşıya geldiği belirtiliyordu.

Aslında, 2011 referandumunun amacı yargıyı denetim altına almak, yargıyı tarafsızlaştırmak değil miydi?

Şehirler Yok Edilirken Şehir Tiyatroları Yaşayacak mıydı!

Mahir ERGUN

"Bunlar, sanatı sanat için yaparlar. Bunlar, sanatı toplum için yapmazlar. Sanat toplum için yapılsa değer ifade eder. Bunlar elitisttir. (...) Rahmetli Cem Karaca'nın deyimiyle, bunlar barlarda, barların önlerinde, viski, bir elleri çenelerinde, kaşları hafif yukarıda hiçbir şey üretmeden sadece hakaret ederler."

Bunlar Tayyip Erdoğan'ın 4 Mayıs 2012 tarihinde Maraş'ta yaptığı konuşmadaki sözleridir, Erdoğan bu sözlerle "Şehir Tiyatroları yok edilemez!" diyerek protesto eylemlerinde bulunan sanatçılara yöneliyor.

Burada ilgi çekici olan, aynı konuşmanın başında "tek millet, tek bayrak, tek din, tek devlet" vurgusu yapan Erdoğan'ın sanatçılara yönelirken solun söylemlerini kullanması, toplumsal bir sanatçı olan Cem Karaca'dan alıntı yapmasıdır.

İşin geçiği saldırdığı temellerin büyük çoğu da gerçekten çürüktür ve bunları yıkmak için solun argümanları bire birdir. Tarihte her faşist iktidar, eski devlet aygıtını ele geçirirken solun argümanlarını kullanmıştır.

Bilindiği gibi Hitler'in partisinin adı, Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisiydi -ki bunu Türkçeleştirirsek bazı kesimlerin pek hoşuna gidecek bir tabir olan "ulusal sosyalizm" ya da "ulusal sol" diyebiliriz- ve Mussolini de faşizmi ilk bakışta hayli toplumsal görünen korporatif demokrasi üzerine tesis etmişti.

Bu bakımdan her ne kadar bizim ülkemizde at izi itizine karışmış gibi görünse de aslında AKP tutarlı ve düzgün bir biçimde faşizmi tesis etmektedir. Yalnız muhaliflerin kafasının biraz karışık olduğu -yukarıdaki çağrışımından da anlaşılacağı gibi- söylenebilir.

Özette AKP'nin sanatçılara yönelirken kullandığı söylemlerde bir anlaşılabilirlik yoktur. AKP iktidarı öncülüğünde TC, Ortadoğu'nun yeni İsrail'i olmaya adaydır. Bu hedefini gerçekleştirmesi için yalnız dışarıda değil, içeride de "şahin" olmalıdır. Bunun için de tipki Nazi iktidarı gibi, AKP iktidarı da kendine karşı olan her unsuru temizlemelidir. En küçük tiyatro sahnesine varncaya dek.

Diğer yandan, "Şehir Tiyatroları yok edilemez!" diyenlere gelince, Erdoğan'ın onlara karşı sözleri tamamen hak-sız mıdır? Protestolarda bulunanların büyük çoğu için, söylenen sözler geçerli değil midir? Şimdi "Şehir Tiyatroları yok edilemez!" diyenler, şehirler yok edilirken neredeydiler?

Protestocuların büyük çoğu, biçim ucu kendilerine dokunana kadar ses çıkarmadılar. Belki "muhalif" göründüler ama koruyucu kabuklarından hiç çıkmadılar.

Ama ne oldu? AKP'nin kendi yandaşları arasındaki tartışmalar bile yargının bağımsızlaşması bir yana denetiminin başka güçlerin eline geçtiğini gösteriyor.

Bu süreçte, Zaman, Bugün ve Taraf AKP'ye karşı çok sert yazılar yazdılar.

İşte birkaç örnek:

● **AKP**, devleti dönüştürürken kendisi de eskisi gibi kalmamış, bugün devletleşiyor görüntüsü vermektedir.

● **Taraf**'taki başyazılar epeyce ağırdı. Hatta "Kasımpaşalı Başbakan'ın korkacağı" diye dikleniyorlardı...

● **Zaman**'da Türköne "AKP çözülüyor mu" başlığıyla yazdığı yazıda şöyle diyor-du:

"Her şey fani. İktidarlar da. Gelecekte bir gün AKP iktidarı da sona erecek. Pe-ki, ne zaman? İşte bu soruyu sormaya baş-larsanız, onun başlangıcındayız demektir." (14.06.2012)

● Böylece günlerce bütün gazetelerde hükümet cemaat kavgası ve sorunsal işlen-di. Kimileri:

Yargı vesayetinden şikâyet eden AKP, kuş-kusuz kesin bir "yürütme otoritesi" kurmak istemektedir" diye yazdılar.

Kavga ve çelişki tirmanınca, Başbakan'ın en yakın danışmanlarından birisi "Bizim hiçbir cemaat ve görüşle ilişki ve kavga içinde olmamız mümkün değil. Biz iktidardız. İşte o kadar.." dedi.

Özel yetkili mahkemelerin yeniden düzenlenmesi önlemleri alınma noktasında ise cemaate yakın kalemler özel yetkili mahkemeleri kıyasıyla savunuyorlar; hükü-meti eleştiriyorlardı.

İşte Başbakan'ın Türkçe Olimpiyatları'na gidişi ve davet çağrısında bulunuşu tam da bu yüksek gerilim ve tansiyon ortamında gerçekleşti.

Pensilvenya'dan yanıt veren F. Gülen, "Bu koşullarda gelemem" diyerek bu da-vete olumsuz yanıt verdi.

Acaba, iktidar-cemaat çatışması son bul-du mu? Her şey eskisi gibi mi olacak?

Bilinmez! Ama binlerce yıldır bilinen bir kural var:

"İktidar bölünme kabul etmez!" Yani, "İktidar bölünme ve ortak kabul etmez!" Bakalım göreceğiz...

BAHAR VE YAZ ALIŞVERİŞİNE +4 TAKSİT!

AKLI OLAN KULLANIYOR. ŞİMDİ AXESS'Lİ OLUYOR!

Axess'le giyim, kozmetik, ayakkabı, optik-saat, mücevher ve oyuncak sektörlerinde yapacağınız 100 TL ve üzeri alışverişlerde +4 taksit fırsatı sizleri bekliyor!

Kampanya 1 Mayıs-30 Haziran 2012 tarihleri arasında geçerlidir. Kampanyaya katılan Axess üye iş yerlerindeki Axess POS'larından yapılacak olan 100 TL ve üzeri vade farksız 2-8 arası taksitli alışverişlerde geçerlidir. Artı taksit ilavesiyle taksit sayısı 12 taksit ile sınırlıdır. Kampanyadan Axess, Wings ve Fish sahipleri yararlanabilir. Detaylı bilgi www.axess.com.tr adresindedir.

Axess sahibi olmak için AXESS yaz, 3155'e gönder.

AKBANK

www.axess.com.tr